

УДК 378.093.5:364]:[006.036:37]

DOI <https://doi.org/10.32782/humanitas/2025.3.14>**Сергій МАЛОВІЧКО***аспірант кафедри філософії, публічного управління та соціальної роботи, Запорізький національний університет, вул. Університетська, 66, м. Запоріжжя, Україна, 69011***ORCID:** 0009-0000-9830-9214

Бібліографічний опис статті: Маловічко, С. (2025). «Global Standards for Social Work Education and Training»: аналіз та імплікації для обґрунтування авторської інтегрованої моделі. *Ввічливість, Humanitas*, 3, 109–115, doi: <https://doi.org/10.32782/humanitas/2025.3.14>

«GLOBAL STANDARDS FOR SOCIAL WORK EDUCATION AND TRAINING»: АНАЛІЗ ТА ІМПЛІКАЦІЇ ДЛЯ ОБҐРУНТУВАННЯ АВТОРСЬКОЇ ІНТЕГРОВАНОЇ МОДЕЛІ

У статті здійснено критичний аналіз оновленого документа *Global Standards for Social Work Education and Training* (2020) як методологічного орієнтира для модернізації вітчизняної системи підготовки соціальних працівників. На тлі трансформації соціального простору України, викликаних повномасштабною війною, обґрунтовано необхідність концептуального перегляду освітніх моделей у сфері соціальної роботи з урахуванням міжнародних стандартів. Актуальність дослідження обумовлена як зростанням суспільного запиту на фахівців, здатних діяти в умовах кризи, так і глобальним зрушенням у розумінні ролі соціального працівника як фасилітатора змін, посередника і агента інклюзії.

Автором запропоновано інтегровану партисипативну модель, яка синтезує три ключові компоненти: компетентність як інтегральний результат освіти, партисипативність як методологія освітнього процесу, та суб'єктність майбутнього соціального працівника як агента соціального відновлення. У центрі уваги моделі – не лише результативність навчання, а також зміст, методи і логіка взаємодії між усіма стейкхолдерами – студентами, викладачами, роботодавцями, представниками громад. Автор наголошує, що у воєнних і поствоєнних умовах саме така модель може забезпечити релевантність підготовки до практичних викликів.

Покроковий аналіз стандарту *Global Standards* дозволяє виявити змістову відповідність між його положеннями та архітектурою запропонованої моделі. Особливу увагу приділено таким елементам стандарту, як ціннісна основа освіти, позиція викладача, суб'єктність студента, участь роботодавців, роль академічної доброчесності, культура дослідження та локальний контекст. Дослідження доводить, що партисипативний принцип у сфері соціальної роботи виходить за межі інструментальної техніки і має розглядатися як етична та епістемологічна основа фахової підготовки.

Практичне значення роботи полягає у створенні концептуальної основи для вдосконалення освітніх програм з урахуванням глобальних стандартів і локальних потреб. Окреслено перспективи розробки партнерських платформ для участі громад і роботодавців у формуванні змісту підготовки. Подальші дослідження мають бути спрямовані на емпіричну перевірку ефективності впровадження моделі в навчальний процес.

Ключові слова: соціальна робота, глобальні стандарти, партисипативна освіта, професійна підготовка, фасилітація, стейкхолдери, компетентність, студент, викладач, інтегрована модель.

Sergii MALOVICHKO*Postgraduate Student at the Department of Philosophy, Public Administration and Social Work, Zaporizhzhia National University, 66 Universytetska str., Zaporizhzhia, Ukraine, 69011***ORCID:** 0009-0000-9830-9214

To cite this article: Malovichko, S. (2025). “Global Standards for Social Work Education and Training”: analiz ta implikatsii dlia obgruntuvannia avtorskoï intehrovanoï modeli [“Global Standards for Social Work Education and Training”: analysis and implications for justifying the author’s integrated model]. *Vvichlyvist. Humanitas*, 3, 109–115, doi: <https://doi.org/10.32782/humanitas/2025.3.14>

“GLOBAL STANDARDS FOR SOCIAL WORK EDUCATION AND TRAINING”: ANALYSIS AND IMPLICATIONS FOR THE JUSTIFICATION OF AN AUTHOR’S INTEGRATED MODEL

The article presents a critical analysis of the updated Global Standards for Social Work Education and Training (2020) as a methodological framework for modernizing the Ukrainian system of social work education. Against the backdrop of the social transformations caused by the full-scale war in Ukraine, the study substantiates the need for a conceptual revision of educational models in social work, taking into account international standards. The relevance of the study is driven by both the growing societal demand for professionals capable of acting in crisis conditions and a global shift in understanding the role of the social worker as a facilitator of change, mediator, and agent of inclusion.

The author proposes an integrated participatory model that synthesizes three key components: competence as an integral educational outcome, participation as a methodology of the learning process, and subjectivity of the future social worker as an agent of social recovery. The model focuses not only on learning outcomes but also on the content, methods, and logic of interaction among all stakeholders—students, educators, employers, and community representatives. It is emphasized that under wartime and post-war conditions, this model ensures the relevance of training for real-world challenges.

A step-by-step analysis of the Global Standards reveals substantive alignment between its provisions and the structure of the proposed model. Particular attention is paid to such elements of the standard as the value base of education, the educator’s role, student subjectivity, employer involvement, academic integrity, research culture, and contextual adaptation. The study demonstrates that the participatory principle in social work education transcends instrumental technique and should be regarded as an ethical and epistemological foundation of professional training.

The practical significance of this study lies in establishing a conceptual foundation for improving curricula in line with global standards and local needs. The article outlines prospects for developing partnership-based platforms for community and employer involvement in educational design. Further research should aim at empirically validating the effectiveness of the model’s implementation in the educational process.

Key words: social work, global standards, participatory education, professional training, facilitation, stakeholders, competence, student, educator, integrated model.

Актуальність проблеми. Повномасштабне вторгнення, яке Україна переживає від лютого 2022 року, радикально змінило соціальний ландшафт: ідентичність мільйонів людей позначена втратами, вимушеним переселенням, травматичним досвідом бойових дій. У цих умовах соціальний працівник має діяти не лише як надавач послуг, а як фасилітатор відновлення життєздатності особи й громади, посередник між державними інституціями, волонтерськими мережами та міжнародними гуманітарними структурами. Відтак освітні програми, які готують фахівців з соціальної роботи, потребують переосмислення.

Ми вважаємо, що у цьому контексті національна підготовка соціальних працівників потребує критичного співставлення з міжнародними орієнтирами, зокрема з оновленим *Global Standards for Social Work Education and Training* (2020). Зазначений документ, укладений після широких міжконтинентальних консультацій, пропонує нову систему ціннісних і організаційних вимог до професійної освіти. Українські заклади, що здійснюють фахову передвищу та вищу підготовку за спеціальністю І10 «Соціальна робота та консультування», сьогодні перебувають у фазі

переосмислення змісту й методів навчання. Інтегрована партисипативна модель, запропонована в нашому дослідженні, спирається на міжнародно визнані професійні орієнтири; надалі розгляд міжнародного стандарту здійснюється з метою виявлення положень, що можуть бути змістово інтегровані у її структуру та механізми реалізації.

Преамбула *Global Standards for Social Work Education and Training* фіксує докорінне оновлення професійних вимог, мотивоване прийняттям нового Глобального визначення соціальної роботи (2014) та переглядом етичних принципів (2019). Вона підкреслює, що документ став результатом вісімнадцятимісячного глобального консультування, яке охопило 125 країн, п’ять регіональних асоціацій і приблизно чотириста академічних інституцій, а також залучило представників клієнтських спільнот (Глобальні стандарти освіти і підготовки у сфері соціальної роботи). Такий масштаб участі свідчить про трансформацію самої логіки регламентації: стандарти більше не є лише набором технічних вимог, вони репрезентують узгоджену позицію світової професійної спільноти, ґрунтовану на принципах ціннісного партнерства й міжкультурної адаптивності.

У цьому ж тексті сформульовано стратегічну мету – забезпечити, водночас послідовність освіти та визнання різноманіття контекстів, гарантувати етичну безпеку всіх учасників процесу, поєднати академічне знання з практикою і дослідженням та підтримувати інклюзивне, ресурсно забезпечене освітнє середовище (Глобальні стандарти освіти і підготовки у сфері соціальної роботи). Така парадигма прямо резонує з нашою авторською концепцією, у якій компетентність майбутнього соціального працівника розглядається крізь призму партисипативної взаємодії та етичної відповідальності.

Окрема увага у преамбулі приділена поділу стандартів на обов'язкові та аспіраційні, що відбиває необхідність поєднати універсальність професійних засад із гнучкістю локальних впроваджень (Глобальні стандарти освіти і підготовки у сфері соціальної роботи). Для українського контексту, де триває реформування фахової передвищої освіти за класифікацією ISCED 5, це створює потребу у критичній адаптації світових вимог до національної нормативно-правової бази та наявних ресурсів. Саме таке завдання й ставить наша стаття: проаналізувати оновлені міжнародні стандарти й визначити імплікації для обґрунтування інтегрованої партисипативної моделі підготовки соціальних працівників.

Отже, актуальність дослідження зумовлюється тим, що *Global Standards for Social Work Education and Training* окреслює нові етичні, методологічні та організаційні орієнтири, без інтеграції яких неможливо забезпечити релевантність національних освітніх програм і, відповідно, конкурентоспроможність українських випускників на світовому професійному ринку.

Викладення основного матеріалу. У продовження вищесказаного окреслимо авторську інтегровану модель як цілісну відповідь на запит війни та вимоги Global Standards.

У запропонованій нами моделі компетентність, партисипативність і постать майбутнього соціального працівника утворюють смисловий вузол. Компетентність позначає очікуваний результат підготовки, розуміється як здатність діяти професійно, етично й ефективно у воєнних та післявоєнних суспільних реаліях. Партисипативність задає методологічний спосіб досягнення цього результату: освітній процес проектується, реалізується й коригується за

активної й безперервної участі студентів, викладачів, роботодавців та випускників. Майбутній фахівець соціальної роботи розглядається не лише як адресат навчального впливу, а як рівноправний учасник, покликаний фасилітувати відновлення життєздатності людей і спільнот у кризових обставинах. Такий триєдиний підхід синтезує універсальні цінності професії із конкретними викликами сьогодення, водночас зумовлюючи потребу у гнучкій, динамічній внутрішній побудові освітньої програми.

Для практичної реалізації цієї ідеї програма структурується у чотири взаємопов'язані рівні. На ціннісно-цільовому рівні закріплюється гуманістична етика професії й орієнтація на права людини та соціальну справедливість. На змістовому рівні відбувається формування та групування компетентностей на: інтегральні, загальні та фахові, передбачаючи взаємну інтеграцію. Партисипативно-організаційний рівень регламентує механізми залучення стейкхолдерів до планування, реалізації й ревізії програм; саме цей рівень забезпечує гнучкість і адаптивність підготовки. На оцінювально-рефлексивному рівні впроваджуються багатоканальні процедури верифікації результатів: самооцінювання, взаємооцінювання та експертна оцінка, яка здійснюється в ході проведення процедур акредитації. Процедури верифікації дозволяють фіксувати динаміку сформованості компетентностей у реальному професійному середовищі.

Новизна запропонованої нами моделі полягає у поєднанні партисипативної логіки з компетентнісним змістом та контекстним наповненням. Вона забезпечує швидке налаштування навчального процесу під актуальні соціальні потреби, не виходячи за межі міжнародно визнаних професійних стандартів. Відтак подальший покроковий аналіз *Global Standards for Social Work Education and Training* слугуватиме нормативним фундаментом для перевірки релевантності та повноти запропонованої моделі.

Ми вважаємо доцільним звернення до п'ятого розділу міжнародного стандарту – «Research and Scholarly Activity». У глобальному документі цей розділ не є другорядним або допоміжним – навпаки, його зміст задає епістемологічну логіку всього освітнього процесу: навчання має ґрунтуватися не лише на засвоєнні знання,

а на його критичному осмисленні, практичному оновленні та спільному продукуванні.

У контексті нашого дослідження розділ 5 «Research and Scholarly Activity» є особливо релевантним, оскільки інтегрована партисипативна модель передбачає активне включення студентів, викладачів, роботодавців і випускників до спільного визначення навчального змісту, форм, компетентностей та результатів навчання.

Для української ситуації, в якій соціальні практики змінюються швидше, ніж освітні стандарти, дослідження запитів стейкхолдерів виконує ще одну функцію – механізму оновлення й адаптації програми. Воно стає інструментом безперервного узгодження навчального змісту з новими викликами.

Аналіз 5 розділу міжнародного стандарту ми почнемо з положень викладених у пункті «The People – 1. Educators». Його зміст не лише визначає професійно-етичні й методологічні характеристики викладача соціальної роботи, а й окреслює роль викладача як носія цінностей, модератора змін і активного учасника трансформації освітнього середовища.

Передусім, у стандарті зазначається, що викладач повинен мати «глибоке розуміння соціальної роботи як дисципліни, практики та соціального руху» (Глобальні стандарти освіти і підготовки у сфері соціальної роботи, с. 11), що безпосередньо узгоджується з першою складовою нашої моделі – компетентністю. У межах запропонованої нами моделі компетентність розглядається не як набір знань, а як інтегральна здатність діяти, що формується через особистий приклад, рефлексивність і публічну позицію викладача. Саме тому педагог у соціальній роботі не може бути нейтральним транслятором змісту – він виступає як носій професійної етики, критичного мислення і партисипативної взаємодії.

Дуже важливим є наголос на тому, що викладач повинен бути «обізнаний з поточними соціальними процесами, викликами й контекстами», зокрема тими, що стосуються маргіналізованих груп і глобальних криз. Це положення особливо резонувало з нашим українським контекстом, у якому війна, переміщення, посттравматичні наслідки, поляризація спільнот і руйнування соціальних зв'язків стали визначальними факторами нової соціальної реальності. У рамках

нашої моделі викладач має не лише реагувати на ці виклики в аудиторії, а й інтегрувати їх у навчальний процес – як через зміст модулів, так і через форми фасилітації групової взаємодії, дискусій, кейс-аналізу тощо.

Крім того, стандарт прямо вказує на обов'язок викладача підтримувати культуру дослідження, академічної доброчесності й критичної рефлексії. Це положення прямо підсилює позицію, яку займає викладач у нашій моделі як посередник між освітою й дослідницькою практикою. Викладач не тільки навчає, але сам активно залучений у рефлексивне осмислення соціальних змін, у співпрацю з громадами, роботодавцями, неурядовими структурами. У структурі програми це реалізується через спільне керівництво мікропроєктами студентів, супровід польових досліджень, фасилітацію партисипативного аналізу ситуацій у громадах.

З огляду на це, положення пункту Educators розглядаються у нашому дослідженні не як фонові або організаційно-кадрові вимоги, а як концептуальні орієнтири, що безпосередньо впливають на спосіб побудови освітнього середовища. Саме через роль викладача реалізується більшість принципів, закладених у нашу інтегровану модель: партнерство, рефлексія, взаємне навчання, повага до досвіду інших, етична відповідальність і відкритість до змін. Таким чином, елемент «освітняни» в стандарті не лише узгоджується з нашою моделлю, а й підтверджує її стратегічну потребу в оновленні ролі викладача – від передавача знань до фасилітатора навчання і соціального діалогу.

Далі переходимо до пункту «2. Students», який потребує особливої уваги саме тому, що розкриває роль студентів як суб'єктів освітнього процесу. У тексті документа акцентовано, що студенти соціальної роботи мають розглядатися як повноцінні учасники академічної спільноти, що не лише здобувають знання, а й «беруть участь у створенні навчального середовища, відображають різноманіття спільнот, мають право на безпечне, сприятливе й інклюзивне середовище» (Глобальні стандарти освіти і підготовки у сфері соціальної роботи, с. 12).

У нашому дослідженні це положення є критично важливим. Студент у авторській моделі не є пасивним отримувачем знань або формальним об'єктом оцінювання, а розглядається як

активний учасник, співтворець програми, носій власного досвіду, ідентичності та соціального бачення. Такий підхід є ключовим для реалізації партисипативної логіки, яка лежить в основі моделі.

Особливо важливим є положення стандарту про необхідність врахування культурного, соціального, економічного й іншого різноманіття студентів у побудові програм. В умовах України, студенти соціальної роботи часто самі мають досвід переміщення, втрати, проживання в прифронтових громадах чи волонтерської діяльності. Їхній досвід має бути визнаний не як зовнішній фактор, а як ресурс професійного зростання. Саме це ми інтегруємо в нашої моделі через практики рефлексивного аналізу особистого досвіду, партисипативне конструювання кейсів, залучення студентів до програм адаптації та супроводу у своїх громадах.

Крім того, стандарт прямо зазначає, що студент має право на підтримку в навчальному процесі, включно з психологічною безпекою, відсутністю дискримінації, академічною чесністю та повагою до різних точок зору. Це положення не лише нормативне – воно задає етичну рамку взаємодії між учасниками освітнього процесу, яка втілюється в нашої моделі через створення фасилітованого освітнього середовища, навчання ненасильницькому спілкуванню, груповій взаємодії, саморегуляції та емоційній стійкості.

У зв'язку з вищевикладеним, можемо визначити, що положення пункту *Students* не лише підтримує концепцію авторської моделі, а й підсилює її, фіксуючи право студента на участь, повагу, безпеку й вираження досвіду. У цьому контексті студент не лише готується до майбутньої професії, а вже перебуває в полі соціальної дії, беручи участь у творенні навчального і професійного простору. Саме тому партисипативний принцип, покладений в основу моделі, постає не як зовнішня методика, а як внутрішній зміст навчання, у центрі якого – особистість студента як соціального актора.

У продовження аналізу положень міжнародного стандарту *Global Standards for Social Work Education and Training* крізь призму розробки інтегрованої партисипативної моделі підготовки фахівців соціальної роботи, необхідно окремо зупинитися на ролі роботодавців як ключових стейкхолдерів освітнього про-

цесу. Їхня присутність у документі не обмежується декларацією важливості співпраці – вона логічно вплетена у концептуальні та процедурні вимоги, які мають безпосередній зв'язок із реалізацією принципів нашої моделі.

У кількох розділах стандарту наголошено, що освітня програма з соціальної роботи має враховувати потреби та очікування місцевих і глобальних ринків праці, а також забезпечувати випускників такими компетентностями, які відповідають реальним вимогам професійної діяльності (див. розділ *Programme Objectives and Outcomes*, пункт 2; *Programme Structure, Content and Delivery*, пункт 4). Зокрема, зазначається: «*Роботодавці, отримувачі послуг і представники громад повинні мати можливість долучатися до розробки, реалізації та оцінювання освітньої програми*» (Глобальні стандарти освіти і підготовки у сфері соціальної роботи, с. 16).

У контексті нашої авторської моделі це положення не лише підтверджує легітимність залучення роботодавців, а й вимагає системної побудови такого механізму участі, який би не був формальним або епізодичним. У структурі інтегрованої партисипативної моделі передбачено постійний діалог із роботодавцями через: експертне обговорення освітніх програм і оновлення компетентнісного профілю фахівця; запровадження елементів дуальної освіти; спільне моделювання навчальних кейсів; участь роботодавців у зовнішньому оцінюванні навчальних результатів; залучення до проведення практик, тренінгів, гостьових лекцій.

Окремо варто підкреслити, що саме роботодавці – зокрема ті, хто працює у громадах, які постраждали від війни, або у ветеранському секторі – виступають джерелом актуальних запитів до професії. Вони фіксують нові напрями діяльності, які ще не достатньо відображені в програмах закладів вищої та фахової передвищої освіти (наприклад, кейс-менеджмент ветеранів, інтеграційна робота з громадами, фасилітація міжсекторальних команд). Відтак, залучення стейкхолдерів у межах нашої моделі – це не лише вимога стандарту, а необхідна умова релевантності підготовки фахівця до реальних завдань на місцях.

Вважаємо, що аналіз змісту *Global Standards for Social Work Education and Training* дозво-

ляє зробити висновок, що роль роботодавця переосмислюється як стратегічного партнера, здатного не тільки адаптувати студента до професії, а й впливати на оновлення самої освітньої логіки. Це положення концептуально співпадає з нашою моделлю, в якій роботодавець – це не зовнішній запитувач, а рівноправний учасник формування компетентностей, оцінки їх ефективності та визначення траєкторій професійного зростання соціального працівника.

Висновки і перспективи подальших досліджень. Підсумовуючи можемо зазначити, що проведений аналіз положень міжнародного стандарту підготовки соціальних працівників дозволив зробити низку концептуально важливих узагальнень, які слугують підґрунтям для подальшого розвитку авторської інтегрованої моделі партисипативного підходу до формування компетентностей майбутніх соціальних працівників.

По-перше, визначено, що стандарт розглядає підготовку соціального працівника не лише як академічний процес, а як цілісну професійно-громадянську траєкторію, у якій особлива роль відводиться формуванню критичного мислення, етичної позиції та здатності до рефлексії. Ці положення повністю узгоджуються з ідеєю компетентності як інтегрального результату освіти.

По-друге, проаналізовано значущу роль основних учасників освітнього процесу – викладачів, студентів, роботодавців, клієнтів соці-

альних послуг – як стейкхолдерів, що не лише взаємодіють з програмою, а беруть участь у її створенні, реалізації та оцінюванні. Це дає підстави трактувати партисипативність не як метод, а як методологічну основу формування змісту освіти у сфері соціальної роботи.

По-третє, виявлено пряму відповідність між ключовими положеннями міжнародного стандарту та структурними компонентами запропонованої моделі. Зокрема, ціннісна орієнтація освіти, увага до контексту, залучення громад, дослідницька діяльність, академічна доброчесність – усі ці елементи логічно інтегровані в авторську концепцію.

Для себе вважаємо перспективним напрямом – розробку механізмів дієвої партисипативної взаємодії між усіма стейкхолдерами освітнього процесу, зокрема шляхом створення локальних партнерських платформ, залучення представників громад, ветеранських об'єднань і роботодавців до оцінювання освітніх результатів, а також формування процедур адаптації освітніх програм до швидкоплинних змін соціального середовища.

Завершальним етапом наукового пошуку має стати емпіричне дослідження ефективності апробації авторської інтегрованої моделі в навчальному процесі підготовки фахівців соціальної роботи, що дозволить перевірити її практичну дієздатність та уточнити параметри змістового й організаційного забезпечення в умовах соціальних трансформацій.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Про вищу освіту: закон України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/1556-18>
2. Global Standards for Social Work Education and Training. URL: <https://www.ifsw.org/global-standards-for-social-work-education-and-training>
3. International Association of Schools of Social Work. URL: https://www.iassw-aiets.org/about-iassw/brief-history/?utm_source
4. Семигіна Т. Роль професійних асоціацій у забезпеченні якості вищої освіти: кейс соціальної роботи. 2024. С. 197–202 URL: https://www.researchgate.net/publication/389063994_ROL_PROFESIJNIH_ASOCIACIJ_U_ZABEZPECENNI_AKOSTI_VISOI_OSVITI_KEJS_SOCIALNOI_ROBOTI
5. Семигіна Т. Аналіз освітніх програм із соціальної роботи в Україні: інституційний аспект. *Social Work and Education*. 2024. Vol. 11, 3, 481–492. DOI: 10.25128/2520-6230.24.4.3
6. Стадніченко С. В. Особливості правового регулювання працевлаштування молодих спеціалістів. *Електронне наукове видання «Аналітично-порівняльне правознавство»*. 2022. 4. 168–174. DOI: <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2022.04.30>
7. Стратегія розвитку відокремленого структурного підрозділу «Економіко-правничий фаховий коледж Запорізького національного університету на 2023-2025 роки». 2023. URL: <https://epkznu.com/wp-content/uploads//2024/09/%D0%A1%D1%82%D1%80%D0%B0%D1%82%D0%B5%D0%B3%D1%96%D1%8F-%D0%95%D0%9F%D0%A4%D0%9A-1.pdf>

REFERENCES:

1. Pro vyshchu osvitu [On Higher Education]: zakon Ukrainy. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/1556-18> [in Ukrainian].
2. Global Standards for Social Work Education and Training. Retrieved from: <https://www.ifsw.org/global-standards-for-social-work-education-and-training>
3. International Association of Schools of Social Work. Retrieved from: https://www.iassw-aiets.org/about-iassw/brief-history/?utm_source
4. Semyhina, T. (2024). Rol profesiinykh asotsiatsii u zabezpechenni yakosti vyshchoi osvity: keis sotsialnoi roboty [The Role of Professional Associations in Ensuring the Quality of Higher Education: A Case of Social Work]. Retrieved from: https://www.researchgate.net/publication/389063994_ROL_PROFESIJNIH_ASOCIACIJ_U_ZABEZPECENNI_AKOSTI_VISOI_OSVITI_KEJS_SOCIALNOI_ROBOTI [in Ukrainian].
5. Semyhina, T. (2024). Analiz osvitnikh proham iz sotsialnoi roboty v Ukraini: instytutsiinyi aspekt [Analysis of Social Work Educational Programs in Ukraine: An Institutional Aspect]. *Social Work and Education*, Vol. 11, № 3, P. 481–492. DOI: 10.25128/2520-6230.24.4.3 [in Ukrainian].
6. Stadnichenko S. V. (2022). Osoblyvosti pravovoho rehuliuвання pratsevlashtuvannya molodykh spetsialistiv [Peculiarities of Legal Regulation of Employment of Young Specialists]. *Electronic Scientific Journal «Analytical and Comparative Jurisprudence»*, No. 4, pp. 168–174. DOI: <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2022.04.30> [in Ukrainian].
7. Stratehiia rozvytku vidokremlenoho strukturnoho pidrozdilu «Ekonomiko-pravnychi fakhovi koledzh Zaporizkoho natsionalnoho universytetu na 2023-2025 roky» [Development Strategy of the Separate Structural Subdivision «Economic and Legal Professional College of Zaporizhzhia National University for 2023–2025»]. (2023). Retrieved from: <https://epkznu.com/wp-content/uploads/2024/09/%D0%A1%D1%82%D1%80%D0%B0%D1%82%D0%B5%D0%B3%D1%96%D1%8F-%D0%95%D0%9F%D0%A4%D0%9A-1.pdf> [in Ukrainian].

Дата надходження статті: 14.06.2025

Дата прийняття статті: 26.06.2025

Опубліковано: 08.09.2025